

קומיקס ניצחתי אותך איינכמן!

ספור מאבקם של הפרטיזנים
במכונת ההשמדה הנאצית
על אדמות המזרח הרחוק
רצוף גלויי ההשגחה העליונה

מאת: אברהם אוחיון

ציורים: דן בר לב

עריכת לשון: שאול עובדיה פתיה

כאן המקום להודות לצופים במלאכה,
הצוות המובחר והמקצועי:

ראשית אשגר מילות ברכה ואין סוף הכרת הטוב למי שמתלווה אלי בעבודתי, במסירות אין קץ ובנאמנות שלמה זה שנים רבות, הלא הוא עורך הלשון המקצועי והמיוחד, ידידי ורב חביבי, הרה"ג רבי **שאול עובדיה פתיה** שליט"א. על שסייעני ומסייעני תדיר, הן בעריכת הלשון והן בהאדרת התוכן בדרכי הייחודית, המקצועית והמדויקת. ועתה שם את כל כוחו ומרצו לפאר את הספר החשוב הזה ולסייע בהגשתו לכדי יצירה מושלמת ושופעת חן. תודה מיוחדת לידידי היקר, האומן והצייר **דן בר-לב**, על ציורי הקומיקס ועל ציור העטיפה המקסימים והמקצועיים ועל אשר סייע בכל שלבי יצירת הספר בעצותיו המחכימות והקולעות אל המטרה. חפניים של תודה והערכה לנקדנית והמגיהה המקצועית, הגב' **יהודית הירשמן**. תודה גדולה למגיה ולעורך הייחודי, הרה"ג רבי **מאיר ארלנגר**, על מלאכת המחשבת המדויקת בהגהות לשון ובשיפורי התוכן.

תודה מיוחדת לילדי הנפלאים: **דוד, רפאל, יהודה, יוסף ואהרן**, אשר תרמו מ'נסיגונם' נקודות חן וסייעו אף הם בשיפור התוכן והציורים. אחרית דבר, אודה לרעייתי הכבודה והחשובה, אשת חיל עטרת בעלה, מרת **נעמה** תחי', אשר היא כדבר המעמיד לכל מלאכת הקודש, משלה אני פועל וממנה אני שואב את כוחותיי, ולה אני חב את הכרת תודתי, שלולא סיועה התמידי בכל המפעל הגדול הזה לא יכולתי לברך על המוגמר של שום יצירה, ולפיכך - שלי ושלכם, שלה הוא. יזכנו ה' לחיים ארוכים ומתוקנים ולראות נחת מכל עמלנו, אמן.

להזמנת כל ספרי

הרב אברהם אוחיון

ולמשלוחים לכל רחבי הארץ:

050-4164-500

עריכת לשון:

הרב שאול עובדיה פתיה

הגהות לשון וניקוד:

יהודית הירשמן

הגהות לשון ותוכן:

הרב מאיר ארלנגר

ציורים:

דן בר לב

ניהול גרפי:

אברהם אוחיון

©

כל הזכויות שמורות

להוצאת יפה נוף י. פוזן

נדפס בישראל אלול תשע"ח
אין להעתיק או להפיץ ספר זה
או קטעים ממנו בשום צורה
ובשום אמצעי אלקטרוני או מכני
לרבות צילום והקלטה
ללא אישור בכתב מהמוציא לאור

Printed in Israel

כל מי שמעוניין לזכות
את הרבים בסיפורו האישי
בכל תחום שהוא,
אשמח להיות שותף...

הַקְדָּמָה

תְּקוּפַת מַלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה, הִיְתָה תְּקוּפַת חֹשֶׁךְ נורָאָה עֲבוּר הָעַם הַיְּהוּדִי. הַמְלַחְמָה כָּלְלָה מְדִינּוֹת רַבּוֹת, הִתְנַהֲלָה בְּכַמָּה חֲזִיתוֹת וְעֶשְׂרֹת מִלְּיוֹנִים מָצְאוּ בָּהּ אֶת מוֹתָם הַטְּרָאגִי. אוֹלָם הַנִּפְגָּעִים הָעֶקְרִיִּים, נֶאֱדָם נִהְלָה מַלְחַמַת הַשְּׂמֵד אֲכִזְרִית וּמְשֻׁמָּה, הָיָה בְּנֵי הָעַם הַיְּהוּדִי. הַנָּאצִים הָאֲרוּרִים שָׂמוּ לָהֶם לְמַטְרָה נורָאָה, לְמַחֲוֹת אֶת זֵכֶר יִשְׂרָאֵל מִצֵּל פְּנֵי הָאֲדָמָה, עַפ"ל.

הַגֶּרְמָנִים הִפְעִילוּ מְכוֹנַת הַשְּׂמֵדָה מְשֻׁמָּה הַיָּטֵב, מְכוֹנַת הַשְּׂמֵדָה זֹעֲזֵית וְחוֹלְנִית אוֹתָהּ הָגוּ בְּמַחֵם הָאֲנִשְׁשִׁימִי. בְּנֵי עַמְלֵק, הִיא גֶרְמָנִיָּה שֶׁל אֲדוֹם, וְכִרְאֵשָׁם בֶּן הַשָּׁטָן, אֲדוֹלֶף הֵיטְלֵר יָמַח שָׂמוֹ וְזָכְרוֹ, שֶׁר"י, זִמְמוֹ לְנִקְוֹת אֶת הָעוֹלָם מִיְּהוּדִים, וְכָל מְקוֹם שֶׁכָּבִשׁוּ, נִהְלָה רְשִׁימוֹת מְפֹרָטוֹת, הַכּוֹלְלוֹת אֶת כָּל הַיְּהוּדִים תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם.

מִלְּיוֹנִים רַבִּים נִשְׁלְחוּ אֶל מוֹתָם, בְּמַחֲנוֹת הַשְּׂמֵדָה, בְּתֵאֵי הַגִּזְיוֹן, בְּהֶרֶג הַמוֹנִי בִּיצֵרוֹת אִירוּפָּה, וְכַעֲדֵי שְׁלָל שִׁטוֹת זְדוֹנוֹת וְאֲכִזְרִיּוֹת, שֶׁהִמַּח הָאֲנָשִׁי אֵינּוּ מְסָגֵל לְהַכִּיל. הַנָּאצִים לֹא חָסוּ וְלֹא חָמְלוּ, לֹא עַל נַעַר וְלֹא עַל זָקֵן, לֹא עַל אִשָּׁה וְלֹא עַל עוֹלָל וְיוֹנֵק. כָּל מִי שֶׁדָּם יְהוּדִי זָרַם בְּעוֹרְקָיו הָיָה, מִבְּחִינָתָם, בֶּן מוֹת.

וְכֵן, בְּמַהֲלָךְ מַלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה, הִלְכוּ וְנִכְחַדּוּ תַּחַת הַמַּגָּף הַנָּאצִי הָאֲרוּר, קַהְלוֹת שְׁלֵמוֹת וּמְשֻׁפָּחוֹת מְפֹאָרוֹת. יְשִׁיבוֹת נִחְרְבוּ וְרֹאשֵׁי יְשִׁיבוֹת נִרְצְחוּ וְנִשְׁבְּחוּ, בְּתִי כְּנֶסֶת חָלְלוּ וְסִפְרֵי תוֹרָה הִעֲלוּ בָּאֵשׁ.

הַשָּׁטָן הָעַמְלֵקִי, הֵיטְלֵר ימ"ש וְקִלְגַּסְיוֹן, הִשְׁתַּוְּלוּ כְּחִיּוֹת טָרֶף וְעָשׂוּ הַכֹּל עַל מְנַת לְהֶרֶג בְּבָנֵי עַמּוֹ. וְכֵן נִרְצְחוּ, נִשְׁבְּחוּ וְנִשְׁרָפוּ, שְׂשָׁה מִלְּיוֹנִים מִבְּנֵי הָעַם הַיְּהוּדִי עַל לֹא עוֹל בְּכַפֵּם, רַק מִשּׁוּם הָיוּתָם יְהוּדִים.

בְּתַקוּפַת הַשּׁוֹאָה נִפְלָה עַל עַמּוֹ חֲשֵׁכָה וְעֲלָטָה כְּבֵדָה. הִיְתָה זֹאת תְּקוּפַת גְּסִיּוֹן קָשָׁה בְּיוֹתֵר. הָאֲוִדִים הַמְּצֻלִים מֵאֵשׁ, שֶׁשְׂרָדּוּ אֶת הַשּׁוֹאָה אַךְ בְּקִשִּׁי, עוֹרֵם צָפוּד עַל עֲצָמוֹתֵיהֶם, נֶאֱלָצוּ לְהִתְמַדֵּד עִם סִימְנֵי הַלִּילָה וְהַיּוֹם, כְּמוֹ גַּם עִם הַרְהוּרֵי רַפְיוֹן בְּאֻמָּה שֶׁהִיָּצַר הֶרֶע נֶסֶה לְהַחֲדִיר לָלֶכֶם.

הָיָה שֶׁשְׂרָדּוּ אֶת הַתַּפֶּת הַנּוֹרָאָה, אַךְ נִפְלוּ שְׂדוּדִים בְּמַלְחַמַת הָאֻמָּה, כְּשֶׁהֵם מִתְקַשִּׁים לְהֵאָחֵז בְּאֻמָּה בְּבוּרָא וְתִכְרָה. לֹא כָלָם הָיוּ בְּעָלֵי חֶסֶד וְנִפְשֵׁי וְאֻמּוֹנִי, כְּדִי לַעֲמֹד בְּמִבְחָן הַמֶּר וְהַקִּשָּׁה, וְאֵל לָנוּ לְשִׁפְטָם.

אֲךָ רַבִּים רַבִּים נִצְחוּ אֶת הַשָּׁטָן הַנָּאצִי גַּם בְּמַלְחָמָה זֹאת. רַבּוֹת מִן הַנִּצְוִלִים הִתְחַתְּנוּ מִחֲדָשׁ וְהִקִּימוּ מְשֻׁפָּחוֹת יְהוּדִיּוֹת לְתַפְאֶרֶת, עִם סִימָן מַלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה, וְרַבִּים מֵהֶם הִמְשִׁיכוּ לַעֲלוֹת וּלְהִתְעַלֵּל בְּמַעֲלֹת הַתּוֹרָה, בְּהִתְמַדָּה וּבְאֻמָּה, בְּעִבּוּדֵת ה' מִתּוֹךְ שְׂמִחָה, וּבִירָאָה תְּמִימָה.

לֹא רַק עִם סִימָן הַמַּלְחָמָה נִכְרָה גְּדֻלָּתָם שֶׁל בְּנֵי הָעַם הַיְּהוּדִי. גַּם בְּעֲצוּמָה שֶׁל הַחֲשֵׁכָה הַנּוֹרָאָה, בְּשִׂיא תְּקִפָּה, נִצְנְצוּ

כּוֹכְבֵי הַהִשְׁגָּחָה
הַעֲלִינָה וְהִאִירוּ מִמֶּעַל.

רַבִּים סְפִירֵיהֶם שֶׁל נִצְוִלֵי הַשּׁוֹאָה,
הַמְּסַפְּרִים עַל נִסִּים וְנִפְלְאוֹת שֶׁאֲרָעוּ לָהֶם, תַּחַת יְדֵי
הַחוֹנֶקֶת שֶׁל הַשָּׁטָן הַנָּאצִי מִמֶּשׁ.

לְעֵתִים הָיוּ אֵלֵינוּ יְלָדִים שֶׁהִצְלִיחוּ לְהִשְׁתַּחֲלֵל מִבֵּין סוֹרְגֵי הַכִּרְזָל
שֶׁל קְרוֹנוֹת הַרְכָּבָה, בְּמִקְרִים אֲחֵרִים הָיוּ אֵלֵינוּ אֲסִירֵי מַחֲנוֹת
שֶׁהִסְתַּתְּרוּ תַּחַת עֲרֻמַּת גִּזְיוֹת וְנִחְשְׁבוּ לְמֵתִים. הָיוּ גַּם מֵתֵי מַעַט
יְהוּדִים שֶׁהִתְחַזְּזוּ לְנָאצִים וְסִימְנוּ בִּידֵי אֲחִיהֶם.

הַצֵּד הַשּׁוֹהֵב בֵּין כָּל אֵלֵינוּ, הוּא שֶׁרִשְׁרֵת שֶׁל נִסִּים וְנִפְלְאוֹת שֶׁהוֹבִילָה לְהִשְׁרָדּוֹתָם, בְּכַחֲנוּת
”יִסֵּר יִסְרֵנִי י-ה, וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנֵנִי”...

כִּזְה הוּא סִפְרָה הַדְּמִיוֹנִי שֶׁל חֲבֵרֵת הַפְּרִטִּיזְנִים, הַנִּמְצָאָה בְּמֶרְכֶּז עֲלִילַתְנוּ - 'נִצְחָתִי אוֹתָהּ אֵיכֶמָן'.

אֲמֻנָם כֵּן, סִדְרָה זוֹ אֵינָה מִתְיַמֶּרֶת לְסַפֵּר אֶת הַסִּפּוּר הַהִיסְטוֹרִי שֶׁל הַשּׁוֹאָה הַנּוֹרָאָה. הַדְּמִיוֹת
שֶׁבְּסִפּוּר דְּמִיוֹנִיּוֹת, שְׁמוֹת הָעָרִים וְהַיְצֵרוֹת אֵינָם קִימִים בְּרֶכֶם, וְנִתְּן לְשַׁעַר כִּי הִשְׁתַּלְשְׁלוּ
מִפְתַּלְתִּי וְחִסְרֵת וּפְגָעִים כִּפִּי שֶׁמוֹפִיעָה בְּ'נִצְחָתִי אוֹתָהּ אֵיכֶמָן' - תִּתְּכֵן רַק בְּסִפְרֵי יְלָדִים.

וְכָל זֹאת, לְסִדְרָה זוֹ יֵשׁ עֶרֶךְ חֲשׁוֹב וְנִעְלָה מֵאִין כְּמוֹהֶן. סִדְרַת **'נִצְחָתִי אוֹתָהּ אֵיכֶמָן'** נּוֹעֲדָה
לְהַחֲדִיר לְלִבּוֹת יְלָדֵינוּ אֶת אֲבֵן הַיְסוּד בְּאֻמָּנוּתָנוּ. וְהִיא, כִּי הַבּוּרָא וְתִכְרָה מִצִּי וּמִשְׁגָּחִים בְּכָל
עֵת וְעַתָּה. יְהוּדִים הַמְּחַזְּקִים בְּאֻמָּה בְּתִמְיּוּמָהּ, פּוֹנִים אֶל הַבּוּרָא בְּתַפְלָה וּמִיַּחֲלִים לְחַסְדּוֹ
- קְרוֹבָה עַד מְאֹד יִשׁוּעָתָם.

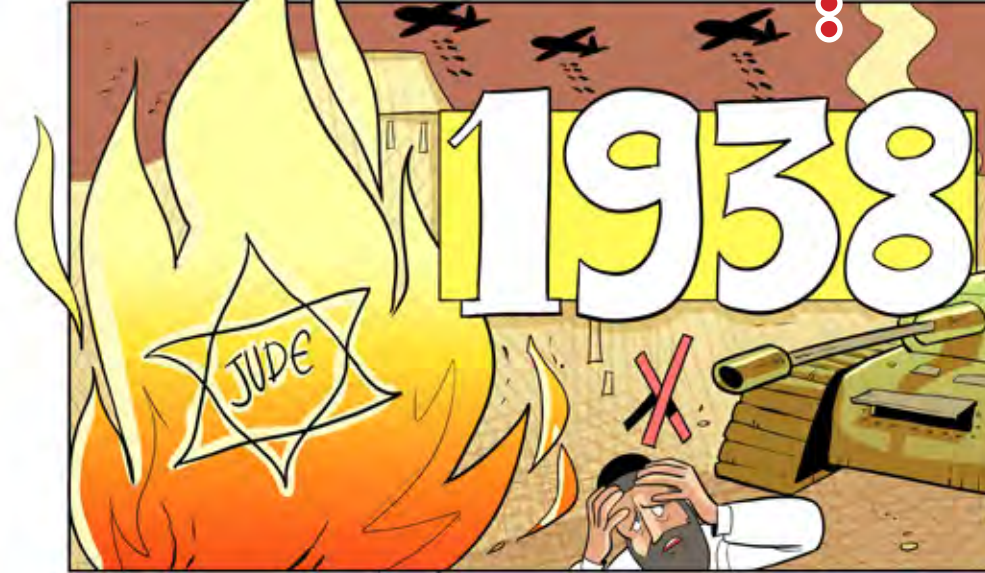
בְּ'נִצְחָתִי אוֹתָהּ אֵיכֶמָן' נִכְרָת דְּיוֹקָא עֲלִיוֹנוֹתָם שֶׁל בְּנֵי הָעַם הַיְּהוּדִי עַל פְּנֵי הַשָּׁטָן הַנָּאצִי,
בְּדֶרֶךְ מְבַדֶּחֶת מִשְׁהוֹ. יֵשׁ בָּהֶן, אוֹלִי, מִשּׁוּם לִיצְנוּתָא דְּעִבּוּדָה זָרָה. וְלֹא נִפְרִיז אִם נֹאמֶר, כִּי
שְׂבָעִים שָׁנָה לְאַחֵר הַשּׁוֹאָה, אָנוּ יְכוֹלִים לְהִתְבּוֹן בְּעֵינָיו שֶׁל אוֹתוֹ עַמְלֵק נִכְחַד וְלֹאמַר לוֹ: אִי
לָהּ, רִשָּׁע מְרֻשָּׁע, זִמְמָה לֹא עָלָה בְּיָדָהּ עִם יִשְׂרָאֵל חֵי וְקִיָּם, לְעַד וּלְנֶצַח וְנִחְיִים! עִם יִשְׂרָאֵל
יוֹשֵׁב בְּאַרְצוֹ, מֵאוֹת אֲלָפֵי יְהוּדִים מְנַהֲלִים חַיִּים שֶׁל תּוֹרָה וְחֶסֶד עַל אֲדָמַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
עֶשְׂרֹת אֲלָפֵי בְּתִי כְּנֶסֶת וּמֵאוֹת אֲלָפֵי שְׁעוֹרֵי תּוֹרָה וּמוֹסְדוֹת חֶסֶד, וְהֵיךְ עוֹד נִשְׁטִיָּה...

אָכוֹ, 'נִצְחָתִי אוֹתָהּ אֵיכֶמָן!!!'

**קְרִיאָה מְהִנָּה וּמוֹצִילָה
אֲבָרָהם אוֹחִיוֹן**

פרולוג

ימי מלחמת העולם השנייה היו ימי אפל עבור בני העם היהודי, שששה מיליונים מבניו השמדו ונרצחו בכל מיני מיתות משונות. בני השטן הנאצים הפעילו מכונת השמדה זוענית, שכללה מחנות רכוז ומסעות מות, הרג המוני ביצרות אירופה וכו'...

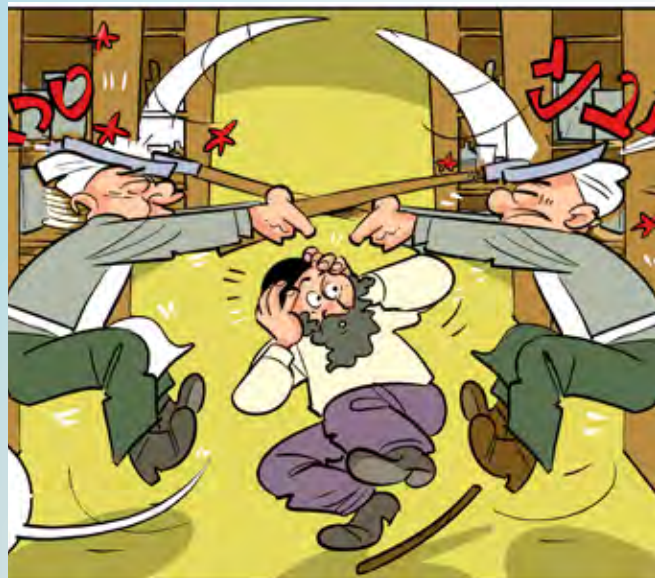
מצעים שרדו את התפת, לעתים בודדים ממט, אודים מצלים מאש שנותרו מזכרת לקהלות מפארות ולמשפחות שלמות. אולם הקדוש ברוך הוא חמל על צמו ועל שארית הפלטה, וכעבר שש שנים נקנעו הנאצים והרימו ידים. גרמניה הנאצית, האומה והנארה, הוכסה בידי 'בעלות הברית'.

באפן בלתי מפתיע, התגלו הקצינים הנאצים, האבירים הגדולים, כעכברונים פחדנים. הם החליפו זהות ונסו על נפשם הרעה, בעקר לארצות דרום אמריקה, כשהם מסתתרים באנשי הכנסיה, שוואי ישראל. בין הנמלטים הללו, היה גם הצורר הרשע, אדולף איקמן שר"י, אחד מראשי מכונת ההשמדה.

הוא הסתתר בארגוניו תחת זהות בדויה ובקש לחיות את חייו האחרים בשלום, אולם המוסד הישראלי עלה על עקבותיו. הוא נלכד במבצע נוצד ומסכן, על אדמת ארגוניו, והברח לארץ פטס שכור.

הדרמה החלה בכטן המטוס, כאשר אריק, סוכן המוסד, הבחין בהתרגשותו של יוסליה, הילד היושב לצדו. התברר כי יוסליה הוא נכדו של שלמה זלמן, שסבל רבות מידייו של הצורר האכזר. יוסליה נוצר באריק שבקש לסוץ לו להתלץ מהתקפי החרדה, ובה הגיע שלמה זלמן לבית המעצר, ופגש בצורר הנאצי. איקמן נתקף בתרדה צזה למראהו של היהודי שצץ מן השאול, ושלמה זלמן וגמל מחרדותיו.

אך כקר לא תם הספור. שלשים שנה קדם לכן תכנון חבורת יהודים בריחה ממחנה ההשמדה אושוויץ. בדרך מתחכמת הצליחו להשתלט על השומרים ולברח עם הרפכת היוצאת, במסווה של חילים. שם גלו את משלמקה, ילד קטן שניצב על קרון המות.

הבורחים הגיעו ליצר ופגשו עם קבוצת הפרטיזנים של אליה. יחד מקשו את היצר והסבו לנאצים אבדות כבדות. ומשם עשו את דרכם לכפר התצווה גרידו, שם יזמו פצוץ במפעל הדשנים זלץ, חוללו בריחה המונית מן המפעל והמקו בחסותה מידיהם של הנאצים. לאחר תלאות עלו על כדור פורח ותכננו לעבר בעזרתו את הגבול. אולם תפלה בלתי צפויה גרמה לנחיתתם בטבורו של מחנה צבאי נאצי.

הפרטיזנים חדרו אל המטבח והשתלטו על השבחים, לאחר מכן ירדו אל בור הבויב ומשם הצליחו להגיע בדרך לא דרך אל הכפר דומא, שם גלו נפש יהודית נוספת, שנמצעט ושמעה בין הגוים.

בעזרתו של אקר טוב לב הגיעו הפרטיזנים ליפן, אולם גם שם לא תמה מסכת תלאותיהם. הם האשמו בתכנון מרד תחת המשטר והושמו בכלא השמור ביותר ביפן. אך בחסדי ה' פגשו בהוא, מבכירי הממשל שואסר על ידי הקיסר, ויחד צמו הצליחו להמלט מבין כתלי הכלא.

תחנתם הבאה של הפרטיזנים היתה בכפר הנדח לוסיהטא, שם התברר להם, כי יושבי הכפר הנם צאצאי יהודים שנטמעו בין העמים. שלותם לא ארכה זמן רב, משום שהיפנים דלקו אחריהם אל הכפר, ומשם - ללב ים, לשם הצליחו הפרטיזנים לחמק.

בשלב זה נחלץ הוא לעזרתם, במבצע נוצד ומסכן. ואולם, היפנים לא אמרו נואש. מסוקי קרב הזקו לעבר הספינה הבורחת. הפרטיזנים הצליחו להשתלט על אחד המסוקים, אולם משלמקה נפל בידי היפנים.

הפרטיזנים נחתו ברוסיה, אולם דאגתם למשלמקה לא פסקה. ובה, בעקבות מסע חפשיהם אחריו, הגיעו אל הבוקר הסודי של פרוץ מילה קצין 'נאצי' מסתורי שאלה את יהדותו. הוא בקש מהפרטיזנים להצטרף אליו למבצע נוצד ומסכן, בתוככי המפקדה הראשית בברלין, במטרה לשלף מן הכספת הסודית את מסמכי תכנון ההשמדה, ולגרם לזעזוע בעולם כולו.

הפרטיזנים נרתמו למשימה, ויחד חדרו אל בגון המפקדה, במסווה של אינסטלטורים. הם בצעו את המשימה תחת אפו של הצורר הנאצי ואורחן, הצורר האטלקי מוסוליני, וכאשר כמעט נעצרו - נחלץ פרוץ לעזרתם ופוצץ מוקש רב עצמה. בחסות הפצוץ נמלטו האינסטלטורים מן המקום, כשהמסמכים החשובים בידיהם.

הפרטיזנים הצליחו לחמק מטבעת החנק שסגרה עליהם, אולם המסמכים ופלו אל תעלת מים. במהלך השתיה אחר המסמכים, הגיעו הפרטיזנים אל מנהרת הזקב היהודי השדוד, ומשם הצליחו להמלט החוצה ולחזור לרוסיה. שם התברר להם, כי עצם לקיחת המסמכים גרמה להצלתם של יהודים רבים.

הפרטיזנים התגייסו לצבא ארצות הברית והגיעו לחופי פלורידה, ושם חוו את ההתקפה הנוראה של היפנים על נושאת המטוסים האמריקאית. ואז, בעצומה של ההתקפה, התרחש מפגש מרגש בין משה הימן, יהודי שהעלה על אחד ממטוסי הקמיקזה, לבין הפרטיזנים. להיכן יוביל המפגש? ומה עוד צפוי לפרטיזנים על אדמת יפן? על כך נודע, בכרך הבא: 'נצחתי אותך איקמן 9'.

